

Polnočnica

Rojstvo odrešenika

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora. V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli.« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavahin na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Ko so angeli šli od njih v nebo, so pastirji govorili drug drugemu: »Pojdimo torej v Betlehem in pogledjmo to, kar se je zgodilo in kar nam je sporočil Gospod!« Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jasli. Ko so to videli, so povedali o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku. In vsi, ki so slišali, so se začudili temu, kar so jim povedali pastirji. Lk 2,1-18

Več kot dogodek

To noč je bilo vredno bedeti. Ne zaradi polnočnice, ne zaradi božične noči, ki se je zgodila pred več kot dva tisoč leti, ampak zaradi odrešenja, ki se s tem dogodkom želi preseliti v naša življenja. Ne gre le za dogodek, ampak za dogajanje, ki zaznamuje naše življenje. In prav o tem nam želijo spregovoriti jaslice, ki so pred nami. Te tokrat ne predstavljajo le božične noči, ampak dogajanje, ki ga je Jezusov prihod sprožil med ljudmi.

V treh delih se raztezajo pred nami med puščavo in bliščem Herodove palače. Na vaši desni vidite puščavo, v kateri Janez Krstnik pripravlja prihod novega Kralja. Skozi puščavo se sledeč zvezdi že prebijajo trije kralji, da se poklonijo novorojenemu. Na vaši levi je Herodova palača. Z nje se Herod samozadostno ozira naokrog in nadzira okolico, da bi ga slučajno ne ogrozil kdo, ki misli drugače kot on. V sredini je prostor za jaslice, tempelj in gore. Pred templjem stojita sklonjena starček Simeon in Ana. Sprašujeta se, ali bosta dočkala Odrešenika ali ju bo v pričakovanju prehitela smrt. Prihod malega Kralja vsakega po svoje predrami! Danes nas vabi, da se mu tudi mi pustimo nagovoriti.

Kako nam želi priti blizu? Na robu jaslic so stopnice, po katerih vstopimo v to dogajanje. Najprej je tam krožišče, ki so danes strašno moderna. Mogoče tudi zaradi te iznajdbe v življenju pogosto raje krožimo na mestu, kot pa se za kaj odločimo. Jaslice nas vabijo, da razmislimo, kje smo in kam gremo. Sprašujejo nas ali smo mogoče kje obtičali. Če pozorno pogledamo vanje, opazimo, da se tudi v tistem času večina ni odločila podati se na pot. Le trije pastirji in trije kralji so na poti. Kar nekaj pastirjev je zamišljenih v svoje početje, Bog ve, ali razmišljajo še o čem drugem kot npr. tale tukaj o počitku in brezskrbnem življenju, oni tam o drveh in oni na polju o dobri letini. Nekateri so zamišljeni in je težko presoditi, kje so z mislimi. Težko je reči ali nekateri v bližini jaslic ne sanjajo o Herodovi palači in brezskrbnem mestnem življenju. Prav tako bi težko rekli, da tisti mladenič pod mestnim obzidjem ne išče prav Odrešenika, ki prihaja na svet na Betlehemske poljanah.

Da, ob teh jaslicah, lahko opazimo, da bi bilo krivično razdeliti ljudi na dobre in slabe, na pridne in poredne. Lažje bi rekli, da je vsak povabljen k dobremu in da je hkrati vsak v skušnjavi, da obtiči v svoji lenobi in samozadostnosti. Kako zelo smo si med seboj podobni, nam govorijo tudi temelji Herodove palače, templja in betlehemske votline. Če pozorno pogledate, gre za isti material. Da, vsi stojimo na istih tleh, razlika ni toliko v tem, ali votlina ali palača, tempelj ali polje, vprašanje je, kakšni tja vstopamo in kaj tam iščemo. Lahko bi rekli, da je razlika le v tem, čemu se prepuščamo in za kaj se prizadevamo. Ali se prepuščamo napuhu in samoljubju ali se prizadevamo za ponižnost in ljubezen.

Čisto drugačna je le puščava. Ta izstopa v vsem. Tam ni takih, ki bi poležavali, niti takih, ki bi se zagledali v svoje delo. V puščavi so le čudaki! Janez Krstnik, ki kliče k spreobrnjenju, kosmato oblečen in kot vemo, skromen v hrani – kobilice in med divjih čebel. Tam so tudi čudni trije kralji, modri z vzhoda, ki verjamejo, da je prišel na svet nov kralj, ki prinaša novo kraljestvo. Verjamejo v kraljestvo, ki presega njihovo, a hkrati njihovega ne ogroža. Da, samo v puščavi, se ljudje zagotovo srečajo z bistvom življenja. Kjer vse mrgoli od blišča in lagodja, se hitro zamotimo in izgubimo pravo smer. Puščava strezni! Tam je jasno, kdo je tisti, ki življenje daje in kdo ga vzame.

Dragi bratje in sestre, ob jaslicah imamo o čem razmišljati. Vabim vas, da v teh dneh vstopite vanje in pogledate, kje se trenutno najdete. Pot je vedno prosta, ob novorojenem je vedno dovolj prostora, ob njem je vedno novo življenje. Dovolimo se prepoznati tako v Herodu kot v Janezu Krstniku, potem pa v sebi zavestneje oblikujmo tistega, ki nas bo zagotovo osrečil. Priznajmo si, da so, čeprav bolj revni, vendar bolj srečni tisti, ki so se podali na pot k votlini. Ne bojmo se čudaštva, ne napora, ne samote. Srečanje z Bogom, ki v ljubezni stopa med nas, nas nikoli ne pusti prazne! Tega srečanja vam v tej noči posebej želim. Naj vas navda z željo in močjo, da bi lahko ostali ob Novorojenem.